

Đề bài

Trong học tập và sinh hoạt, ai cũng đều có những người bạn thân. Em hãy viết một bài văn tả hình dáng và những đức tính tốt đẹp của người bạn thân nhất.

Bài 1

BÀI LÀM

Nhóm bạn lớp 5C của em gồm có Hiền, Thảo, Vân, Loan, Phương, các bạn trong lớp thường gọi đùa là nhóm “ngũ sắc”. Có thể nói em với Thảo là thân nhau nhất, bởi Thảo học chung với em từ năm lớp Một và cũng là người bạn được mọi người trong lớp quý mến.

Hàng ngày đến trường, Thảo luôn mặc bộ đồng phục theo quy định: váy xanh, áo sơ mi trắng, trên ngực luôn đính phù hiệu màu xanh với dòng chữ thêu rất bay bướm: Trần Linh Thảo 5C. Năm nay, Thảo mười một tuổi, sinh sau em hai tháng. Thảo có vóc dáng dong dong, không gầy và cũng không mập, làn da trắng mịn, khuôn mặt bầu bầu, sáng sủa, toát lên vẻ tinh nghịch, vàng trán cao thể hiện sự thông minh bướng bỉnh. Thảo có mái tóc tơ mịn màng luôn cắt ngắn đến bờ vai. Ngoài cái dáng vẻ xinh xinh dễ thương ấy, Thảo còn có những nét riêng biệt không nhầm lẫn với ai. Đôi mắt Thảo vừa to, vừa trong xanh lại hơi sâu một chút nên trông Thảo như một cô bé lai Tây. Cái mũi thì cao, thẳng được gọi là mũi dọc dừa càng tôn thêm vẻ yêu kiều của một cô bé sắp lớn. Đôi chân mày hình bán nguyệt đậm, sắc sảo như lúc nào cũng được tô điểm, ôm gọn đôi cặp mắt trong xanh, rất đối xứng mỹ nét na. Thảo có cái nhìn hiền dịu với nụ cười luôn nở trên môi nên rất dễ gây thiện cảm với người đối diện.

Trong quan hệ với bạn bè, Thảo nhiệt tình giúp đỡ nhất là đối với những bạn học trung bình hay yếu kém mà không bao giờ tỏ thái độ kهنh kiêu làm cho bạn phật lòng. Vì vậy, các bạn trong lớp 5C ai cũng quý mến Thảo. Đối với thầy cô, Thảo luôn lễ phép, kính trọng. Với cha mẹ, Thảo là đứa con ngoan hiền, hiếu thảo. Bạn học rất chăm chỉ và luôn là người đứng đầu lớp. Học đều tất cả các môn nhưng Thảo thích nhất vẫn là môn Tiếng Việt. Lúc nào bạn cũng tỏ ra bình tĩnh khi cô hỏi bài. Được cô khen, mặt Thảo thường đỏ bừng, có vẻ e thẹn. Tuy học giỏi được thầy

cô và các bạn quý mến nhưng chưa bao giờ Thảo tỏ ra kiêu ngạo. Ở nhà, Thảo là một đứa con ngoan hiền, biết giúp đỡ mẹ cha làm những công việc vặt, đỡ' đàn cho cha mẹ nghỉ ngơi.

Cuối năm lớp Bốn, Thảo đạt danh hiệu học sinh xuất sắc. Cả lớp em, ai cũng quý mến Thảo, quý những đức tính ham học. lễ phép, biết giúp đỡ bạn bè và sống chân thành, giản dị. Thảo thật xứng đáng với danh hiệu “Cháu ngoan Bác Hồ”.

Bài 2

BÀI LÀM

Trong số bạn trai lớp em, người mà em thân nhất là Khánh, bởi chúng em học với nhau từ nhỏ, nhà hai đứa lại ở khá gần nhau chỉ cách có một con hẻm.

Năm nay, Khánh mười một tuổi, cùng tuổi với em. Hình như, Khánh rất hợp với em trong cách ăn mặc: sạch sẽ, gọn gàng, không cầu kì. Mỗi lần em mặc một chiếc áo màu gì, kiểu gì thì y như rằng ngày mai Khánh cũng có một chiếc áo như vậy. Ngược lại, Khánh có chiếc quần nào mới thì em cũng cố kiếm cho được một chiếc như vậy, ngay cả đầu tóc, chúng em đều cắt kiểu như nhau. Nhiều lúc, những người thân của hai gia đình em và Khánh từ phía sau thường nhầm em và Khánh với nhau.

Khánh là một người bạn thông minh, dễ mến. Cặp mắt của Khánh to, tròn và đen lay láy, nhìn ai bao giờ cũng nhìn thẳng. Cái mũi củ tỏi khi đôi diện với người đối thoại thì hai cánh lúc nào cũng động đậy, phập phồng lên xuống như có gió thổi vào, thỉnh thoảng lại phát ra một âm thanh nho nhỏ như người nghẹt mũi. Lắm lúc em cũng rất khó chịu với kiểu khịt khịt ấy của Khánh. Có một lần hai đứa đang ngồi làm một bài “toán sao”, nghĩ mãi chưa tìm ra cách giải, thế mà thỉnh thoảng Khánh lại khịt khịt vài cái, bực không chịu được. Quay lại, em nói với Khánh: “Cậu có bỏ cái kiểu khịt khịt “khinh người” ấy đi không nào?”. Khánh nhìn em rồi nhỏ nhẹ. “Tớ có muốn vậy đâu, chỉ tại cái mũi của tớ' nghe cô bác sĩ nói bị hẹp cái vách ngăn gì gì đó ở phía trong, vài năm nữa tớ sẽ đi cắt. Lúc đó em mới hiểu.

Khánh là một người học giỏi, chịu khó và sống rất hòa đồng. Điều quý nhất ở

Khánh mà em học được là sự từ tốn, lễ độ, kính yêu cha mẹ, tôn trọng thầy cô, những người lớn tuổi và hòa nhã với bạn bè. Cuối năm lớp bốn Khánh đạt danh hiệu học sinh xuất sắc, được nhà trường tặng giấy khen và phần thưởng, trong khi đó em chỉ là một học sinh giỏi. Một điều thật bất ngờ là toàn bộ phần thưởng của mình gồm hai mươi quyển tập, một chiếc bút máy và một chiếc cặp đi học, Khánh tặng lại cho bạn Phương Ngân, nhà nghèo nhất lớp. Việc làm ấy khiến chúng em càng quý mến Khánh hơn.

Suốt mấy năm chung trường chung lớp, em học được rất nhiều ở Khánh. Mong sao chúng em sẽ được cùng học với nhau trong những năm tiếp theo. Em sẽ cố gắng hơn nữa quyết tâm giành cho được danh hiệu học sinh xuất sắc như Khánh - một tấm gương học tập và cũng là người bạn thân thiết của em.

Bài 2

BÀI LÀM

- Hà đợi mình đã lâu chưa?
- Hà cũng vừa mới đến. Chúng mình đi kéo muộn!

Hà đây! Cô bạn gái cùng học với em từ năm lớp Hai khi Hà được chuyển từ quê ngoại về đây cho đến bây giờ. Vốn thông minh, học giỏi lại ngoan, hiền nữa, không những được thầy cô yêu mến mà còn được các bạn trong lớp em, trường em yêu quý.

Hà có dáng người cân đối, có thể nói là đẹp, một vẻ đẹp của những cô bé hay làm, hay làm. Nhìn bạn, người ta có thể bị thu hút ngay bởi gương mặt bầu bĩnh, trắng hồng như lúc nào cũng được thoa một lớp phấn mỏng. Đôi mắt tròn to, thấp thoáng một nét buồn. Hai hàng mi dày uốn cong một cách tự nhiên làm cho đôi mắt vốn đã đẹp lại càng có hồn hơn. Đôi lông mày hình bán nguyệt, thanh như một nét chì đen cùng một mái tóc lượn sóng tự nhiên làm cho khuôn mặt của Hà thật đáng yêu. Người ta thường khen những ai có mũi dọc dừa thì đẹp, nhưng theo em cũng phải tùy vào khuôn mặt. Hà đâu có cái mũi dọc dừa mà sao nhìn Hà, người ta đều khen cô bé thật có duyên. Mỗi lần Hà nói hay cười, đôi môi đỏ ướm ấy như một bông hoa nở vào buổi sáng chưa xòe hết cánh, kín đáo khoe sắc. Hai hàm răng đều như những hạt ngô và trắng như muối biển cứ lấp ló giữa hai vành môi. Ai gặp Hà cũng bảo: “Cô bé vừa đẹp cả người lại đẹp cả nét”.

Hàng ngày, chúng em thường hẹn nhau trước cổng nhà em rồi cùng nhau đến lớp. Tình bạn của chúng em lớn dần theo những bước chân trên con đường tới trường. Hà năm nay vừa tròn mười một tuổi, cùng tuổi với em nhưng em lại có cảm giác như Hà lớn hơn em một vài tuổi. Làm việc gì Hà cũng thành thạo hơn, suy nghĩ thường cũng , chín chắn hơn. Có lẽ một biến cố trong gia đình đã tạo cho Hà sự tự lập sớm. Năm lớp Ba, một nỗi bất hạnh đến với Hà. Đó là chuyện bố mẹ Hà chia tay nhau. Nỗi đau ấy đã làm cho Hà từ một học sinh giỏi trở thành học sinh hạng trung bình. Nhưng vốn là học sinh thông minh lại cần cù, chăm chỉ, được thầy cô và bạn bè động viên giúp đỡ, Hà lại vươn lên vị trí dẫn đầu trong tổng kết năm học lớp Bốn. Và bây giờ, tuy mới vào học kỳ I lớp Năm, Hà đã tỏ ra là một học sinh xuất sắc trong nhiều môn học, nhất là môn Toán. Tất cả những bài “toán sao”, Hà đều tự mình giải quyết mà không cần phải nhờ thầy cô hướng dẫn. Bạn bè trong lớp em đều mến phục Hà. Tuy học giỏi nhưng Hà không bao giờ tỏ thái độ kهنh kiêu với mọi người. Hà sống hòa đồng với bạn bè, gần gũi và yêu thương mọi người như chị em, khiến cả lớp coi Hà như chị Hai. Sống với ba, Hà thương ba lắm. Hà cũng biết ba rất thương yêu mình nên công việc nhà Hà thường tranh thủ giúp đỡ cho ba đỡ vất vả. Mặc dù công việc nhiều nhưng bao giờ Hà cũng đến lớp trước nửa giờ, giúp các bạn học yếu giải bài toán khó, những bài tập Tiếng Việt lắt léo... Hà là vậy đó: ngoan, hiền, giản dị và thông minh.

Chính những nét đẹp trong tâm hồn người bạn gái đáng yêu ấy đã giúp em khắc phục nhược điểm của mình, sống sao cho tốt hơn. Hà là tấm gương sáng cho em và tất cả bạn bè trong lớp noi theo.

Bài 3

BÀI LÀM

Lớp em có bạn Linh được nhiều người quý mến. Linh không đẹp nhưng có nhiều nét tốt.

Linh sinh ra và lớn lên trong một gia đình mà bố" mẹ đều là giáo viên. Nhà có hai chị em gái, chị của Linh đã học đại học, còn Linh năm nay học

lớp Năm với em. Linh có dáng người dong dong không mập cũng không gầy, gương mặt thanh tú, mang dáng vẻ của một “tiểu thư” đài các. Nét nổi bật nhất ở Linh là làn da mịn màng như trứng gà bóc. Đôi mắt lá rằm với hàng lông mi cong cong tạo cho Linh có một cái nhìn thật dễ thương. Hàm răng trắng đều như bọt biển lại thêm một chiếc răng khểnh bên trái khiến cho nụ cười của Linh vừa duyên dáng, vừa cởi mở, chân tình. Trong sinh hoạt, học tập bao giờ Linh cũng thực hiện theo thời gian biểu, không la cà ở dọc phố, tùm tùm quà bánh ở' cổng trường hoặc nói năng bừa bãi ở chỗ đông người. Linh sống nề nếp nhưng lại rất hòa đồng. Không những quý tính vui vẻ, hồn nhiên cởi mở với bạn bè, em còn quý Linh ở tính bao dung, thương người. Em nhớ có lần trên đường đi học về, em và Linh gặp một bà lão yếu ớt chống gậy đi trên vỉa hè, bất ngờ bà lão khụy xuống. Thấy vậy, Linh chạy đến đỡ bà cụ dậy, đưa bà cụ vào bóng râm bên đường, rồi vội vã đi mua túi nước chanh mời bà uống. Cho đến lúc bà cụ tỉnh táo, khỏe khoắn, chúng em mới chia tay bà cụ ra về. Rồi một lần khác, có hai bạn gái trong lớp cãi nhau kịch liệt, Linh đến kéo hai bạn ra chỗ khác dàn hòa. Trong học tập, Linh vốn học giỏi lại chăm chỉ nên thường giúp các bạn yếu kém bằng cách trao đổi và trả bài cho nhau. Nhờ vậy mà các bạn học yếu đã vươn lên trung bình và khá.

Con người của Linh là vậy đó. Linh thật xứng đáng là đứa con ngoan, trò giỏi được bạn bè và thầy cô quý mến. sống với Linh ai cũng học tập được ở' bạn rất nhiều những đức tính tốt.

Bài 4

BÀI LÀM

Tình bạn! - mỗi khi nghĩ đến hai tiếng ấy, lòng em lại gợi lên bao kỉ niệm về bạn Thúy Hằng. Hai chúng em thân nhau từ lúc học mẫu giáo cho đến bây giờ. Hai đứa thi đua nhau học tập, vượt qua nhiều khó khăn để cùng trở thành những Đội viên tốt.

Thúy Hằng năm nay khoảng mười một tuổi, thân hình mảnh mai, khuôn mặt trái xoan, sống mũi cao, đôi má lúm đồng tiền, trông bạn rất dễ mến. Nhìn vào đôi mắt tròn to, đen lay láy với hai hàng mi cong tự nhiên, em có cảm tưởng như Thúy Hằng là một cô bé “lai”. Đặc biệt hơn là Hằng có mái tóc vàng hoe mượt mà như những sợi tơ óng

ánh. Hằng sinh ra trong một gia đình mà bố mẹ là người địa phương em. Bố là kĩ sư xây dựng, còn mẹ là một cô giáo dạy tiểu học.

Thúy Hằng ăn mặc bình dị, không chải chuốt, kiểu cách như những cô bé ở thị thành nhưng gọn gàng, sạch sẽ thơm mát. Tiếp xúc với bạn, bao giờ em cũng nhận được từ Thúy Hằng một nụ cười thật dễ mến. Mới ngày nào Hằng còn là một cô bé tí tẹo hay khóc nhè, hay làm nũng bố mẹ, giờ đây bạn là một lớp trưởng chững chạc. Tất cả các bạn trong lớp đều mến phục Hằng. Đối với công việc được giao, Hằng rất có trách nhiệm, khi nào cũng đến lớp trước và về sau khi tan học. Bạn nào có dễ quên sách vở hay đồ dùng học tập, Hằng thường giữ giúp để buổi học tới gửi lại cho bạn. Trong lớp có bạn ốm đau, Hằng đến hỏi thăm và chép bài giúp bạn.

Ở nhà, Hằng sắp xếp thời gian hợp lí và thực hiện nghiêm túc giờ nào việc ấy và còn tranh thủ giúp bố mẹ làm những công việc vặt trong gia đình. Bạn là con chim đầu đàn của lớp 5A. Thầy cô, bạn học đều rất khen ngợi. Riêng em, Thúy Hằng là bạn thân thiết nhất có nhiều đức tính tốt mà với em cần noi theo.

Thúy Hằng đã để lại trong em những tình cảm tốt đẹp. Em sẽ quyết tâm học tập và cùng bạn phấn đấu để trở thành học sinh xuất sắc toàn diện.

Bài 5

BÀI LÀM

Nhanh thật! Thế là đã ba năm rồi kể từ khi Uyên Thanh chuyển về trường em và học cùng với em một lớp cho đến bây giờ.

Uyên Thanh vóc người cân đối, không gầy và cũng không mập. Bạn có một làn da trắng mịn, đôi mắt lá rằm và đôi môi mỏng, ướm hồng như lúc nào cũng chúm chím cười vui với mọi người. Uyên Thanh rất vui nhộn, hay hát và có giọng hát hay, ngọt ngào. Bạn là cây văn nghệ của lớp. Những ngày lễ hội của trường không bao giờ vắng tiếng hát của Uyên Thanh. Trong cuộc sống, bạn là người nhanh nhẹn, hoạt bát. Tính Thanh hồn nhiên pha chút tinh nghịch hóm hỉnh của tuổi thơ. Mỗi lần đến học chung với bạn ở nhà, em lại càng quý Uyên Thanh hơn. Trên bàn học tập, Thanh sắp xếp hết sức gọn gàng và ngăn nắp. Cái tủ sách tí hon để trước mặt không hề vương một tí bụi.

Sách giáo khoa để thành một dãy sắp xếp theo thứ tự: Tiếng Việt, Toán, Khoa học thường thức... Các đồ dùng học tập được bỏ vào trong các ngăn của học tủ cũng theo thứ tự nhất định: bút mực, bút chì, thước, compa, tẩy... khiến Thanh nhầm mắt lại cũng có thể lấy được các thứ cần dùng.

Trong quan hệ với bạn bè, Uyên Thanh rất gần gũi, chan hòa, cởi mở. Suốt ba năm học, em chưa thấy Uyên Thanh cãi cọ với ai, nặng lời với ai. Lúc nào cũng thấy bạn nhẹ nhàng, vui vẻ, sẵn sàng giúp đỡ' bạn bè. Trong lớp có bạn nào bị ốm không đi học được là Uyên Thanh tranh thủ đến thăm và chép hộ bài cho bạn, giúp đỡ bạn giải các bài tập về nhà. Cả lớp em, ai cũng quý mến Thanh. Mỗi iần sinh hoạt lớp, cô giáo chủ nhiệm thường biểu dương những việc làm tốt của Thanh.

Uyên Thanh của lớp em là như thế đó. Bạn thật xứng đáng là một tấm gương cho chúng em noi theo.